مرونبرات المحال المحال المحال المحالة يركا ما مواري را ان بری

أجدره "ماه جادى الأخرى السلمطاني وجولاني سيم إلى عدد ١"

مضامين

۲ - ۲	سيدسليان ندوى	منترات مندات
rr -0	جناب ذاكر محد تميد لتندصاحب استاد ماعنا	عدنبوی کے عربی ایرانی تعلقات
W r m	بر و فیسرسدنواب علی مناسابق وزیر میلیم والد	تقص الحق ،
" -"	جناب وحن مناشئ علم م اللك وبورسي	بنواميه كيدين نثركا سرايه ،
0 7-r4	جاب قامني عبدلود ودصاحب بيرمشر ثين	بيل اور تذكر أخو شكر،
94-9F	","	د و ما نید کے مسلمان ،
404	"E"	اندس كا دماغى تركدكت فانه اسكوريال مين،
44-41	", "	ا خبا رعلیہ ،
40-44	جناب يحيي اعظمي ،	مردا ن مِن كَاللَّ ،
44-48	جاب مرت ترذى والعاين اين بي،	منکرندا سے ،
46-44	جناب افگر مراداً بادی ،	يا دگا يوانگر؛
-46	جناب الررحاني المبورى ،	مذبات الز،
60-41	"ص ع"	محد على كى خود نوستستسوانى عرى كا كچە حسته،
A: -64	" م "	مطبوعات مدیده :
	-70%	

سدل اور مرکز چوس کو

جناب قاضي عبدالود ووصاحب سرسر

(فبلسائه مئی مشیع)

سفینه و تنگوی تیسری جلدیں خوشگو کا ترجم نہیں لیکن د وسر سے شعرا کے تراجم میں ضمنًا خوش کو نے اپنے حالات کھے ہیں،اس کا وطن متھرا تھا،سال و فات معلوم نہ بوسکا المکین قرائن کتے ہیں کہ می رحویں صدی کے اواخریا بارحویں کے اوائل میں بیداہوا ہوگا، سرخوش اور کلٹن کی شاگردی کائی نے اقرار کیا ہے الکن باوجوداس غیرتمولی عقیدت کے جواسے بیدل سے ہے، اس مصر ، نفاظ میں کمیں یہنیں لکھا کہ میں بیدل کا شاگر دہوں ،اس سے خیال ہوتا ہو کہ وہ با قاعدہ شاگرد نہ سفینہ خشکوی تیسری جلحب میں معاصرین کے حالات میں، بہت کمیاب ہے، اور ہندوستان

سله سنینه ترجبُرب کس، قدرت الدُّرشُوَّق سفرندا بی دخلع متحرا) وطن لکیاہے سکے "راقم خُرْسُکواْ وَل ورغمر چهاروه سالگی مِثْنِ خودرا بدنظر اِصلاحش می گذرا نید بازروست کمال عَمَا یت تخلص خُرْسُکوغایت فرمود" برفیتر حقوق بدرانه واردي ترجم مرخش كالمشن كي بندكي فاص وشاكردي كا اعراف كياسه، ن كا ترحم ال

بیت سے شرفع ہوتا ہے، ۔۔ مکلٹن سی خاب شنے سعد اِرسِر ما

تبلهٔ ۱، میرها، استاد ما وشاه ما المن أرزوف جن سعاملاح لين كاخ تسكُّوكوا قراره، في النفائس من لكما مع :-"استفاده بياداز بيول وسرخوش وككش نوداز مرتببت دينج مال براي بيع مرال ربط كليم ما دای عاجریم درمیت او بقعیران خودرانی زشود ونمیت ۴

بدلادر تذكرة فوتنكو ومشودكت فافي ب كتفانه مشرقيه باكى دركوم وركران كاكونى نسخ مين بسخ المي وركى كات الدايم بن بوئى ب اورغائبان كامنقول عنه كوئى يساننى تقاع ميرعيدا لولى عوالت كي نظر ، گذرچانما، کا تب نے ان حواشی کرجی نقل کریا ہے جو بوٹ نے کھے تھے ، یہ مجے نہیں گھینے ا جد الشي سيدل ك مالات اوران كى طرف الات دوسر على على و اسكترام رمي سليمس "مربيان بيدل، عظم شاه ، نقا دسخن وقدر دان اين ن ، بعظول ، راسخ ، سالم ، شريت سعرا ركا واديندوبار إبعله إكران مندايتان انتانيان سرخش درجك اماحوال اوكفته مرزاب ول صاحب برس دوبیت صا دکر ده اند: زتميروس نه ي واست كه ايروك معنوق ينداست

عاقل فال دارى تخلص عمرى ام تما اصاحب شويات دولوان ، اخر عريس صوبه وارشابها

اله وفاتِ تَعْلَمُ إدى اله كس ملاصا وركس من الفاظاف بدك يتنظيى الفاظاكر الكال دك الدين الما الماكر الكال دك الدين الماكن الماكن

"فودرا کی از افواف واقطاب زباندی وانست ، حفزت برزاب ول از هجت فیلی به سایات استادی و تصوف به مرکاه شویرزا را احسنت و تحیین می فرمود میزرا بری فاست تسلیم ، بها می آورد ، این می از روسه حرمت و بزرگی او د نداز را و شان امارتن ، و وسه می شخ بر بان شطاری بر بان ایری بود ، چنان چه مفوظات شخ بزرگوارخد و نوشت ،

د صدمت گاری میرز اب دل صاحب می نودند" (۱۷۵ میرز اب دل صاحب می نودند" میرز اب دل می از کار این میرز اب دل می ان می اند، خلف شکواند خان داده ما قل مان داری این می اند، خلف شکواند خان داده ما قل مان داری این می اند، خلف شکواند خان داده ما قل مان داری این می اند.

کے صاحب دیوان شاگر دیمے اور ان کے طرز فاص اور انی کی زبان می شعر کھتے تھے ، در جین

(بقیم ماشیمت) که والانتا بیان عالمگیری سے تھا، و و سرے عمد و ب برا مورد ہے کے بورسے جلوں میں خفی گری تن تھا، ورسال بہ بیں صوبہ وارشاہ جما با باویلی، شاہ بریان الدین راز المی سے بری عقد مسلم کھی تھا، دازی تخلص کی بی وجہ ہے لکے آٹر الا مراد میں شنام بریکن سبے ول کے کلیات سے بی شنامی المی میں ایک عزل کے بعض مصربے خوش کو نے بی تقل ما بت بوتا ہے سکے ایک بنیں ورغ لیس ایسی کھی ہیں، ایک عزل کے بعض مصربے خوش کو نے بی تقل کئے ہیں، یہ سیدے،

کیدگا و ماحب عرفان ناند برکت دی ستدوهٔ انسان ناند ساکھ در کشور ا مکا ب ناند رابط اقلیم ہندستاں ناند بهدی جم جا و عاقل خان ناند

اله آزاد فسروار داوی سان وفات ۱۱۰۸ مکامه اسکی تیتن یده کیجائے گی

شاكر دان أن حفرت رتبهٔ خلافت واشت يوعمد مماهر شاه من ديوان صوبه لا مورضي ، مرغ به درشکوهٔ ویرفرسی خطوط به خدمت مرزا فرشا ده بود اک جناب بعد مطالعه فرمود كفرعاش بمعشوقانه قاده واوخود إية فكراز مام كمكدانيده الكن جون فاطرش عزيزامت موا فن استدعالي اصلاح يفظ ورمطلع اومم باشد ومطلع اين ست ١٠

زمانه می کند آن آنتا ہے ما ادماد نش میست کرفا لیست جلے ما

مرزامات کاے نفظ اتناہے مانے دفاعے ما رسابندہ "

مین جوانی می استال می اسقال کیا امرزاوفات کی خرسے دیر مک انسکیار رہے،

« نواب و وا لفقار خال كم مبلغ ووصدا شرفى به خدمت ميرزا نيار گذراينده بوده ممكر سراب

عاقل ما ن بخينده يووندكه درأن وقت ازطرت خرج معسراد وا

منعم فال قان فانال منعم تخلص، بهادر شآه کے وزیر کل ، اہما مات منعی، مکا شفات می وغیرہ معنف ، وفات مستاله،

« وقع أي سربيت كه مازه گفته بود ميش ميان ما وق القاغوانده ، وايشا ل فل كرد م بعدازان مرزاي ول ووگير شعرا برجداب آن پر داختراند،

م ي شرك فلسم فرمال ولي مفت الليم محروب سكام الماذر بندر وسسيم من انصح الوروان جنون قدر دكروا بابال ي كنداز كرو با و انداز عظيم

سيندم اشعلهم سوزول برواه عشقم كدام شميع محفل سوختن لم كروتعليمم

المهاس كمتعلق برزاكاكو فيخطر تعاتبيدل كمطبوعا وتلمي تنول بينبس كمصان كاداغ فواب تحاجيكم میمی این میر بی شعرار دا ده بود به طلب مینان رفت، فرمودند شاع نام علی بود اخد دگذشت بیده ل قدیسه و قومی واست انتم مرداحالا شاعومنم این زرکه ناحق در منیا نست مردن ی کن، بین و ه که در شراب شا برمرف کنم،

نظام الملک، ناگردب دل، برگاه به خانه مرزایشریدی آمده میرزا شرائط استبال بجادد ده بهم دست شده اندروی دولت خانهی برده و صحبت رگیسی کاداشت و از اتسام ایم مطول می برده و صحبت رگیسی کاداشت و از اتسام ایم مطول می بردا و نفی از ایم فرار از نفی از مرفت رخصت بول مرزك مرحم كتاب از قد ما مثن كیمها مسعادت و نفیات و و گیرازی عالم بی گذرایندی گذراین مرکز این می گذرایندی گذراین می مرزک درخاند دارم از تبر کات تصنیفات خود عنایت كیندوكت و مفائن دمت خطائی با خود می برد یک

معاصرین وا جاب میرزا، سرخش، فقرخ شکوشاه گلشن را وسید بر ایمیخت که اینال را بری تیر باید آورد که برخانهٔ میرزای ول رفته مجست دارند که ملاقات دوصاحب کمال فائره بادار " چهاز تدت ممتدنبابر بیضف اسباب در میبان این سرد دبزرگ جدائی برد، نبنده فرمود" به می تاشا جنگ فیلال وارید، این مطلع گفت دمیش، بیشال خواند،

ا دفضل حق زمرد وجهال م گرفته ایم کسته ایم درگرفته ایم وجه کلم کرفته ایم فرمو دفضل حق بهم جامی ایدا تا دری بیت ؟

ز خونگونے لکھا ہے کہ آرزواس اعتراض کو غلط سمجھ ہیں) سال وفات میں فعل ہور کیا ا ایر این میں رسا اعزات کے شاگروتھ اشیعے سے سنی ہوگئے ، سنی تخلص رکھا ،

بيدل اور تذكرة ولتكو

سيه ول كرباليتان بياربودى فرمودندكه روزسه درانناسه مجت با وسيعتم كرمارا دراخ شا بغظ "ى " ندى آيد، نظر به قامت دراز نو در سامقررسازيد، تبول نود وبرخاست وسليم بجأا ود

مرقدز ال راسخ، " ؛ بدل خيلے مرابط إده ميرو مرزا دعاجي اسلم، سالم وكليم شخصين شرت در گرات به نشکرشایی با بهم بهم طرح بو ده اند؛ و فات مناسم،

تامرعلی سال و فات به ول في ربگ از تنگست سالا ، مناله ،

اظم فال فالع في ايران سونده أك ، ندم سه دالي ، ناظم فال خطاب فرخ بيرف ديا ، تامنامه كمصنف ين اوالهور محد شاه ين وفات يا في،

ماجی محد اسلی مالم ، اعظم شاہ کے گرات میں اوکر رہے تھے اعظم شاہ کے مقتول ہونے کے بعد واردد بلى بوئ، بقد ل سے اخلاص قديم تما اسلف كے لئے آئے ، شعروسى كى مجت رسى بيدل ف چذشومنامی مآلمے کھا،

ست این بهرشیندم ان چه درین روز با برهاشیه نوشته شداران مهم باید خواند و غرض ازی دا كه ترقى فكر معلوم كند، خاتش ازي جاتصور بايركردكم بالهم جد مرزاب ول اين سم حرف زده ومرزا مرحوم ورتهام عرد اوان كي به تلاش طلب نه فرموده مكرد اوان حاجى كدچند شبانه روزورمطالعدد ا

تعمت خان عالى "مرزابيدل مركاه نامش برزبان مي أورد ببخطاب حاجي بحوى إدى فرود

مرل أقابراتيم فيضان، يسرا ما محرسين خان، ناجي، اكر او فات درخانه او مجيع شوامي بود ميرزار

ك كيات ينس كدمال وفات ين اخلاف بى

مير محداحتن ،اياد، اعظم شا وك نشكريس قع الادران جاباب دل وسالم وكلنن مجت م اے خوشکو کتا ہے کہ یہ مادہ تا رہی میرا ہی، لیکن میں سرد آزادیں بھی کا دیے نام کا خطر تعاتیں ہوان کی سفارش بھی کیدا میرے کی بھی متونی داشته، ناگر دب دل بخلص به دل کا عطیه، و فات مساله می میر میرانسی الیه میر میرانسی الیه میر میرانسی الیه میر میرانسی الیه می میرانسی الیه می از به دل یا فته ادائل بی شاگرد تمی و فات اساله می میرانسی می میرانسی می از به دل تخلص یا فته، روز به جره خرد دفوش املوب از ساخت بریان پر در در افر مود ترکیب بی جده به نشان بریان فر بر یان قاطع مسیکا می فر بریان پر در دار با می دری رعایت کرده، تعدت گردید، وست جون بیم دا دان فیمیل بیمی به در در داری دعایت کرده، تعدت گردید، وست جون بیم دا دان فیمیل بیمی به در وابعام درین رعایت کرده، تعدت گردید، وست جون بیم دا دادان فیمیل بیمی برد دونید دادان فیمیل بیمی به در وابع دادان فیمیل به خواند

فلاطون گربیا یی شودعا جزیه تدبیرم که منصب آتین اغیند و جاگیرهان گیرم ها ن دم آن حفزت بجائی آتین، نفظ آتنک رساینده اصلاح فربودند و فات عمد فرخ یسز ها فظ محرج آل آلماش ، از تخلص یا فتگان ب دل ، در عهدعا لم شاه دیدنش می شد میزابید ازی میش مخلوط بودند؛

برائ فاطراداشا رموصدانه موقوت نوده ، مزلیات در بیان ی آورد ، داکر می فرمود را سخفا بیسی و کمنزدیوان مزلیات عطا دارد ، و تقر زلے نفور، قلم دلنے و بیاضے کدان شمار مخب خود و تشرق بداوعنایت فرمود این رباعی در شکران گذرانید :

به دل شما قلیم کمال مرفن ازگوشهٔ چشم تا نظرداشت به من ازرود منایت فلم دان وبیاض فرمود مرا وزارت مکب سخن

بهم مال مردعزیرند بدد و کات کیس از و سری دو وزیت کیس بابود ، روزید تایخ و فا میرداید دل در محیح شعرای خواندوی گفت صفت ،آل ست که در در زن خال باری گفته م :
عبدا تقادر به دل رفت ، در سال مهزار و صدوسی و ششم در دارا مخلا فر به رحمت می بیوست ، و فاتش د و فاتش د و فاتش دو این قدر به یا و مانده!!
و فاتش دونی مجمع عرس میرندا بریم خورد و اشعارش کم برست آنده این قدر به یا و مانده!!
برخور داریک فردی ، شاکر د به دل د فات الله می در احد آباد برسب نوکری با د شا

بيهار مانده ي

شاوکلشن، داکتر برزبان می راند که درز بان که درز باند که در به در در به به در که نصیب گردر، در ساخت بن باز ایده به به ترد در که نصیب گردر، در ساخت بن باز ایده به به ترد که نصیب گردر، در ساخت بن باز ایده به میرز اب دل خلص من کلش به ایشان، وخلص شی به به به میرعبد العمد به یک روز عنایت کرده یوفات جادی، لادنی میراند، به مار کلشن بهشت به به سی میرعبد العمد به یک روز عنایت کرده یوفات جادی، لادنی میراند، به مار کلشن بهشت به به سی میرعبد العمد به یک روز عنایت کرده یوفات جادی، لادنی میراند، به مار کلشن به بیشت به به تاریخ بیکلتی سید،

مكوان سبقت، وطن اعلى أواح مكمنُوا أباه اجداد اسدفال وزيرك أذكر تقى سبقت مبت

سك بيان بركو كى نفظ معلوم بر ما بركه بيوث ي بوار زون في النفائس مي كلن كى زائى تفعا بهوكه بيرزانخلص بين واد چون نسبت كل وكفش (شاه كل ال كريرية) ما خطر رم اختيار نووم وشاير دوسرما تغير تر بي دراشوارن كرده بندا ملوم میں دستگاه رکھتا تھا، وُرفون سیاق سیس نگاز آناتی تھا، از شاگردان ہے ول بود ومیرزا اکڑی فرمو دندکہ مبعت برجیح مندو بچگاں فائق ست ا

کے دفوں سیداسدا شرفاں موون برفواب او بیا بھر ذاوہ سدقطب الملک کا میرسامان امردیوان رع، دکن کی نوائیوں میں امیرالامراحین علی خان کے ساتھ شریک تھا، امیرالامرا کو واؤد فا پرجرنع موئى عنى، اس كے مال ميں سات سوشووں كا جنگ امراكككر بيش كيا تقا، اور يا نصرى عداً منصب برسر فراز ہوا تھا، ہنگا مُدسا دات کے رفع ہونے کے بعد مالوہ میں تین سوسوار دل کاجا تها، را جاگر دسر بها درسه جن کا لمازم تها جگرا بوگ اسی میں قتل بوا، کردیکھواج زامبعت سے این وفات دستاری کلتی ہے، ویوان میں وسمزارکے قریب شوتے، ضائع ہوگیا، . وفيرخ تسكواز عنفوان شور به خدتش بدكى داشته، ورسائل عروض وقافيه ومعا واكثر دوا وين مازه كوما ن يش اوكذرايد بيون نبست مم عرى دانتيم مي تكفانه توجه مود " مغل فان صفت وقابل، شاگرد، وفات بدول كي مايخ جمم كلام سے كالي والين وكاصافه كرنا وهماة وزرربيا في ول كفنة شدختم كلام ، وفات مسلم ، میر محد علی، را نج، شنیده شد که اوشاگره غا بنامه میرزاید ول ست و رسط گویند شاگردی مير محدز ان راستح كرده ك

اندرام، فلق، اوال مى بدول ك ناگرد، شيورام داس جا، شاگرد، وفات سلام فر

مله اردوکی بی شاع سے، ملاحظ بوتذکرہ نع علی خال کردیزی کے وقع علی کدماۃ الاصطلا دیا مراۃ المصطلی سے س وقت ام میک یا دہنیں)جس میں بہت سے شاع وں کا ذکر آگیا ہی، بے دل کے ذکر خالی نہ ہوگی، کین اس میں بدول کے متعلق کوئی بات نہیں ہی، نفرت اکشیری الاصل امتوطن لاجرر اید ول کی یه بهت فوددیات پس بی الاجورس نفرت که ام مستفی الا می الاجورس نفرت که ام مستفی الاحدیث ا

چنم بیسشیده تدان کر دسفر میم قدر را و تنایموار ست

جلد ناف کافلی نفر اغلاط سے خالی نیس، لین اخلاط اسنے زیاد ، نیس جنا ترجہ بدد لکی نقل کو دکھکویں بھا تھا، یفق ایک عربی کے فاغ انتھیں طالب لالم نے کی تقی، اور کتابت کے بلکت المرس کا رقاب ہے اس کا مقابلہ بھی کریا تھا، یہ اطیبان ہوجانے کے بعد کہ نقل میں جو اغلاط ہیں وہ اسل سے مطابق ہونے کی دجرسے ہیں، بس نے اسے محارف کو بجیرما تھا اسکی شامت کے بعد جب ہیں نے قود اس سے مقابلہ کی توجہ سے ہیں، بس نے اسے محارف کو بجیرما تھا اسکی شامت کے بعد جب ہیں نے قود اس سے مقابلہ کی توجہ سے ہیں اور اس کا تب محارف کی تب ہوئے ہیں ان وہ وہ ن کا تب محارف کی تب ہوئے ہیں کی ترکی ہوئے ہیں ان وہ وہ ن مرکب کی ترکی ہوئے ہیں اور جا بحارف کی عبار ان کی تب ہوئی کی مرکب نے دل کا حال بڑی حد کہ سیف نئی خونگوسے لیا گیا ہے ، اور جا بجا سفینہ فونگو کی عبار آئی کی میں بعض امور کے متعلق میں نے جناب ریا تھی جس نے داور جا بجا سفینہ فونگو کی عبار آئی کی میں دور اسے فائدہ اٹھا ہے ، اور جا بجا سفینہ فونگو کی عبار آئی کی میں دور اسے فائدہ اٹھا ہے ، اور جا بجا سفینہ فونگو کی عبار آئی کی میں دور ان کا برغابت ہمنوں ہوں ،

ان اغلاط کی تصح حسب پل ہی:

صفیمہ من جر مربیل کی بنداس عبارت سے ہوتی ہے رجو مذن ہوگئے ہے)

برال كمفامسنبلستان تكاريس سائرة سان إكست ودل غيخ مثال يرده كشاس مقيقت يجأ بهدي نفي كنشكفتكي ازجين بهار أيش كلش كلش بخود باليدن دامشت وبزرگ از فات ع كما لاتش عالم عالم سامان وكان جيدن ي ايناشت،

بايدم شستن ك از مشك وگلاب المريم نام أن قدسي جناب مامعه را و تتب گل چینی رسید نا لمقردا منع حق بینی ومیسد

درویش باتنا و دماغ پوست تخت سرفرازی با دشاه د غائب بها ب برکوئی لفظ محبوط گیاسه، فراغ تخت دوان به نیازی ابر دریاد تشکوه آسمان کمال (۶) خورشد آسال وقارجیان قال و مال، أينه مظرقدرت الى ما عدالب في قدرت لا تنابى، قبل لفظ وكعبُ معانى كدفدات

وحدا وند تخداني،

مرزايه دل كهره ناب سخن ست مينبروغوث وميثو لم سخن ست كتاست درآ فريدن طرز كلام بالتركه باسخن خدك سخن ست مجمت گلتان د بیستان ندرشائه ماهمه با دبه استشام از احوانش سعا دت کمانش الفاظ کی صحت میں اب مجی شک ہے،

> أن دات ايد قدرت تنزيه مقام عبدا نقا در مودنين ام سطردا سکھراج رائے ، سکھراج ،

صفه و ۳۵ سطراو ۲ به توت ریامنی بر مامنی و تقبل روز گاراطلاع داشت، سطر۲،۴ انتاب جزوزان، مطرم منتن مزيكان بيانم فامرتحريه بود، مفينه جبار عنفر مطبوعه ورجيار ك ين المي خول مي رب نم ، ليكن جاب خيال كى رك يس ، إنم إليم مونا جاسي ، بديم سه

ان كرزدكية بيم "جى مرج مي سطرال ميرز اقلندر برادراعياني مرز اعدالخال سطر ١١١ و شاه داشت سطر ١٩ عارمن تب،

صفی ۱۳۹۰ مطرا سرمرولا، جناب خیال نداس کی جگه سرمه سا بخدیز کیا بی مطرا بیعت نگردید سطره گردن رعونت تارک ۱ تنافت ، سفینه میں اسی طرح جے ، لیکن یه مرکیا غلط می ، سفینه بیشترت میں اس مقام برگردن رعونت برفلک تا فت ، خوشگونے فائباسی طرح کھا ہوگا ، سطرا گذاشتے سطراً انقاس خوش سطرم ابوسے عجین ،

علك البزاز وتتش مطره احروريات راه دركار

ش من ۱۶۹۳ مطره به تعینی بسر سطر ۱۱ میر کامگار سطر ۱۰ به سب فرایش ، سفیندی نبت فردر بناب خیال کی رادین برسب فزونش «سطر ۱۹ ابر مزاج ،

منوره و مطرانه کا برمطرم شا دم الخ، یشرای عزول کام و کلیات می موجود ب قافیه کاه کام و این مطرو در ب قافیه کاه کام و از کام و در است خود سطره بشته سطره اولی بود ناچا به مطرم و در ناز که اتفتاکی بنیا د سطره از بروشو رسطره داست خود سطره بشته سطره اولی باده زیس زور ندگنجد در خطرف اسطره اگرفامه،

صفیهه مهر درگ و دو اسطر دو بزار اسطره عقاخران از این اسطره و افت اسطره بولای ای است استیندس الولای اید نظر نذکر و در بی کی طرح آیا بی کل رعنایس الولای بی دو رخوبر سه صاحب او رایم آدر منوی معاوم با الولای بی دا و مجری الولای بدوا و مجری الولای بدوا و مجری الولای بدوا و مجری مطرا از است استار داشت اسطری این با مستره و مجرا جدا ا

مفره ۱۹ مطر ۱ باز تد مطر از یاده گذشته سطر دانسته مطره و ۱ میرز انی از سرایایش ی بارید مطران که با معلاح فرریش نیاز افتادست میمصرع میفند ، سفینه عشرت درگل رغایس یو ها که باملاح عزیرانش نیاز انخ ، اس طرح محصیح نمیس معلوم بوتا، جناب فیال نداس معرع کی يَّنْ كليس بْنِي كَيْ الله بالله على الله بالله الله بالله (٢) كه بالله خط وريش به از الخدام كه بالملاحظ وين دراز الخدسورية ، ترسر ريشته ،

منوره ۱۳۹۷ سطراوی قانی میں یا معرون جائے ، مزیر تصحیح آیده ہو گی ، سطری نیز کک سطری چیز فیضی سطروا سادال ی با شد سطرو ۱۱ در ، کلیات میں وگ

مفرده، سطرا مركد مطرا، جرعلم فرحنت مفينه وفينه عشرت بي الطبيع الكين كليات بي علم مر وحنت مطر بيركونة مطرم بينال مفيننا وركيات وفداي اس طرح بي بيسال بمطرم اكتابت اسفينه مي اسى طرح جنب خال ک رایس کنایت د توجیس کین گل رعنا کے معنقت جو کچھ کھا ہی وہ کتا بت کا مورد جو جھ مطرع بحل كمل اسطره دريك باندازه سطره إيبزارا صفيه ٢٧٥ اسطر الفظم كم بعد كالمبني عادت ولي مذف كردى بي ريداريد الطم خار گفت از قد ما مركه إندى آن حضرت مفده شعر صفحة ٢٠٠ مسطره بين قيم مسطري موله المطري بهايت روس بانعدبيت مطرء ننگ انكان برسر مزل سطر الب بدنه، جربه عنيق مطروا خف مطروا ازج امطرا الإدار الطرا الركه بدل مطرا المصرع الكيات مي يون واوري يم مي كافيا وج ارازكم مرم كرفيل مطره اجنال، مفيزين صاف يرها ميس جا الكرع أس جدمال اس مي جدى كم المؤول عي الأ اسمعرع كامحتين تكبي مطروامصرع وكل رغمايس ون بوكل يدندج وو نامدُاد كدريار مية أنى كى صحت ين عي نتك يئ سطروا ايزاد نكرده اسطروا مزاربيت صفحة اسطره مام وصفحة ٢٠١٠ اسطراا فشائم كليات بي نشا ندسطرم الخلقت مفينه بي فلوت كليات بي خلقت اسطره النيشي كليات بمين مغراه بالمطر محمسل مطره المعراعي صغره عاصطره جان دحيد مطراا مرات سفينة مين برات كو كاف كرمرات بنا ديا بي ووالي معادد بان إست مطره ابيت از فقائد صفية عصطر البير بتم مطور كوش مطرو نفاق وحد مطرو در تفانق اسطرا کے آخریں یہ الفاظ کا تب نے مذف کر دئے ہیں ایس انتھا رازا ں جاست اسکے تعبر اشعاریں جن کی تعداد کم دیش ۳۰۰ ہے،